

REISVERSLAG 2015 NR. 14 EN HET IS GOED!!

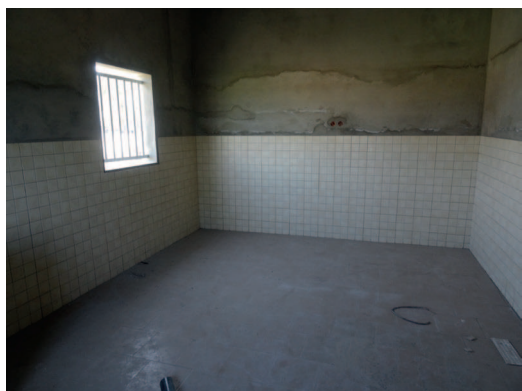
Gelukkig zijn we toch met een provisorisch gerepareerde auto in Mauritanië aangekomen. Daar wachtte ons nieuwe narigheid: meer dan de helft van de bevolking is ziek. Genge wordt het genoemd: het is een vorm van malaria die in Mauritanië en omgeving niet bekend is. Wel in landen als Indonesië en Mexico. Maar dat blijkt nu pas. We hebben besloten de training te stoppen om meer narigheid te voorkomen. Maar nu dan toch het goede. We zijn van alle schrik bekomen en fiks aan de slag gegaan. We zijn gestart met de bouw van een vrouwen- en kinderkliniek. Een gebouwtje met een grote kraamkamer met plaats voor twee vrouwen om te bevallen. Er zijn twee separate grote kamers voor kinderen met een besmettelijke ziekte of hoogzwangere vrouwen die controle nodig hebben. Daarnaast een zaaltje voor vier bedden gescheiden door gordijnen. Het gebouwtje staat, de tegels liggen, de roestvrij stalen aanrechten zijn ingebouwd, de wc's geplaatst. Er moet nog het een en ander gebeuren, maar het komt goed! Deze kleine kliniek is van levensbelang. De vrouwen bevallen nu thuis in lemen hutten, vaak zonder water, zonder licht en zonder deskundige hulp.

Terwijl wij aan het bouwen zijn, komt een jonge moeder bij ons langs met twee dochtertjes van ongeveer drie en zes jaar. 'Ik heet Polle,' zegt ze en geeft me een hand. We wisselen de uitgebreide groet en ik klop naast mij op de mat, ze gaat zitten. Samen kijken we naar de aanrollende golven. De meisjes kruipen stil tegen hun moeder aan. Ik herken verdriet in haar ogen. Het is aandoenlijk te zien hoe de meisjes proberen haar te troosten. De oudste mompelt teksten uit de koran. 'Eergisteren,' begint Polle te vertellen, 'heb ik een kindje gekregen, een jongetje...' Ze slikt even en gaat dan verder: 'ik kom u bedanken voor de kliniek, het is erg nodig. Er sterven soms moeders tijdens en na de bevalling thuis, en...' gaat ze aarzelend verder: 'ook veel kinderen. Ook mijn kindje, ik was zo gelukkig met een zoon! Maar het ging mis. De vrouw die in ons dorpje,' ze wijst over de velden, 'bij de bevallingen helpt, doet haar best maar is niet deskundig. Ze heeft de navelstreng te kort afgeknipt. Het bloeden wilde niet stoppen. Gistermorgen was hij dood,' zegt ze met een droge snik. 'Daarom willen wij moeders u bedanken. God zal u belonen.' Ze staat op, de dochters zoeken haar hand, samen lopen ze naar huis.

We zijn al een paar jaar bezig met het inzamelen van geld voor dit project. Het grootste deel hebben we nu bij elkaar. Het zou een zaal met kamertjes worden voor de kinderen vanwege de epidemieën die regelmatig uitbreken. Het zou een eenvoudig zaaltje worden. Nu liggen de kinderen tijdens een uitbraak van malaria, meningitis, of cholera, vaak in het zand.

Nu hebben wij van Silent Work, heel brutaal, zonder vooraf overleg met de goede gevers, een combinatie gemaakt van een kraamkliniek en een kinderziekenzaal. Omdat je dit niet in twee delen kunt bouwen, moesten we direct besluiten. We gaan het kliniekje volledig afbouwen en hopen snel voldoende financiën te hebben.

We hebben voor een van de allerarmste families een begin van een kudde koeien kunnen schenken, een begin van een nieuw leven voor beide dieren.

We moesten met een cheque geld halen bij een bank in Podor. Men kent ons daar niet. Dus mijn paspoort is noodzakelijk, maar dat ligt in het huis van Baaba Maal, 80 km verderop.

Terugrijden? Dan zijn we te laat voor een tv- interview met een journalist. Oplossing: er staan veel mensen te wachten bij de bank, Demba kiest een betrouwbaar (hoopt hij en is ook zo) persoon uit, schrijft op zijn naam een cheque van een half miljoen uit, de man int het voor ons, geeft het netjes aan Demba en wij kunnen vertrekken met een berg geld. Dat zijn de kleine voordelen van Afrika. En zo zijn er vele.

Africa heeft er dankzij goede gevers een koe en kalfje bij!

vrouwen onderweg naar het festival.

interview over Silent Work werk voor doven

Baaba Maal

15.000 mensen genieten gratis van de muziek

We zijn nu drie dagen in Podor voor een festival van Baaba Maal om onderwijs voor kinderen met een beperking, dus ook voor dove kinderen, te promoten. Het is een driedaags festival. Op dit moment zit ik gewassen en gestreken in mooie kleren in het huis van deze grote artiest het reisverslag te schrijven.

Een muzikale groet uit Afrika,

Hieronder wat luchtige plaatjes gemaakt onderweg naar.....

armoede of vrijheid

aanduiding moskee
een waarschuwing of een aanbeveling!.

zo is het toch heel kleurrijk

bidkettingen op weg naar de hemel!

Woodi Wiljo Oosterom

Voor nieuwe betrokkenen bij Silent Work:
Silent Work is opgericht door mevrouw Wiljo Woodi Oosterom in 2000
en ingeschreven bij de kamer van Koophandel.

Silent Work werkt voor de vergeten kinderen van Afrika en zorgt in
ontoegankelijke gebieden voor:

- Schoon drinkwater,
- Gezonde voeding (landbouw),
- Gezondheidszorg,
- Onderwijs en
- Werkgelegenheid

En vergeet daarbij het dove en/of gehandicapte kind niet.

www.silentwork.org

IBAN:NL29 RABO 0356 918890